

Mijn column nummer 208

Maxime, Melanie en het milieu

De opslag van koolstofdioxide in een gasveld onder Barendrecht gaat niet door. Dat heeft Maxime Verhagen, de kersverse minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, onlangs besloten. Dat besluit moet hem weinig moeite hebben gekost. In het regeerakkoord staat immers dat de opslag alleen kan doorgaan als daarvoor draagvlak onder de bevolking bestaat. En dat bestaat nu eenmaal niet.

De aanvrager van de vergunning Shell hoopt dat de plannen voor opslag in Noord-Nederland kunnen doorgaan. Ik adviseer Shell zich niet rijk te rekenen. Want ook op andere plekken in Nederland eist onze regering lokaal draagvlak. Ik kan mij niet voorstellen dat dit in Noord-Nederland gaat ontstaan. Er is meer energienieuws. Een tweede kerncentrale in Borssele is een stap dichterbij gekomen. Ook hier komt Maxime Verhagen gemakkelijk weg. De nieuwe regering is immers een voorstander van kernenergie. Het is zeer de vraag of de tweede centrale er gaat komen. Want de Kernenergiewet stelt hoge eisen aan het netjes opbergen van het kernafval. Dat is terecht, want het afval kan nog een miljoen jaar radioactief zijn. Waar zou dat in Nederland moeten? En als het al technisch kan, wie gelooft dat hiervoor lokaal draagvlak zal bestaan?

Naar het buitenland dan maar? De Europese Commissie vindt dat elk EU-land verantwoordelijk is voor het opslaan van zijn kernafval. Wel mogen landen met een zompige bodem, zoals Nederland, een overeenkomst sluiten met een ander EU-land voor de langdurige opslag van kernafval. Als onze regering ook daar lokaal draagvlak als voorwaarde stelt, dan zal zij de protesten tegen de opslag van kernafval in Gorleben met gemengde gevoelens hebben gadeslagen.

Ik heb me laten vertellen dat een keuze voor kernenergie automatisch een keuze is voor een bepaalde *infrastructuur* van onze elektriciteitsvoorziening. Grootschalige productie van stroom zoals met behulp van een kerncentrale, vereist een geheel andere infrastructuur dan de kleinschalige productie met behulp van windmolens, zonnepanelen, aardwarmte en biomassa. Grootschalig en kleinschalig kunnen daarom niet goed naast elkaar bestaan. Er moet dus gekozen worden. We zullen er nog veel van horen.

De regering nam nog een besluit. De ecologische hoofdstructuur, het netwerk van natuurgebieden, moet het met beduidend minder geld doen. Ook hier is sprake van een *infrastructuur*, in dit geval voor dieren en planten.

Dit stukje had ook over onze nieuwe minister van Infrastructuur en Milieu, Melanie Schultz van Hagen moeten gaan. Maar zij heeft niets te zeggen over de dossiers kernenergie en ecologische hoofdstructuur. Die liggen in handen van haar collega Maxime Verhagen. En milieunieuws was er nauwelijks, laat staan een reactie daarop van minister Schultz van Hagen.

Ik ben heel benieuwd hoe de regering het milieu zal bejegenen. En zou Melanie met haar zeggenschap over onze *infrastructuur* niet meer op de trom kunnen roffelen?